

blive klart, hvorvidt Regjeringen kan gjøre Regning paa Thingets Understøttelse i Sagen.

Justitsministeren (Melleman): Jeg skal tillade mig et Par Bemærninger. Hvad angaar Indstillingen under Nr. 2, nemlig den, der gjælder Andragendet fra Bognmandsforeningen i Kjøbenhavn om Ophævelsen af Gesteffatten, skulde jeg netop gjøre en Bemærkning, som gaar i samme Retning som den, der fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse), nemlig at det er et Anliggende, der ikke kan ordnes uden Kultusministeriets Medvirkning, og at Sagen netop har været Gjenstand for Dverveielse af dette Ministerium, men at man ikke endnu der er kommen til noget Resultat eller idetmindste ikke har meddelt Indenrigsministeriet noget Resultat af disse Dverveielser om, hvorledes Spørgsmaalet om Pleiestiftelsens Indtægter og denne Stiftelses Forhold rettelig burde ordnes. Det er vistnok et Slags Misforstaaelse, der fra fra første Færd har bevirket, at man har betragtet denne Sag som henhørende under Indenrigsministeriet i dens Helhed, idet man ikke har været tilstrækkelig opmærksom paa, hvad den ærede Ordfører nu oplyste idag, at denne Opfostringsstiftelse ikke er Opfostringshuset, men Pleiestiftelsen, der er forenet med Fødselsstiftelsen, og denne Stiftelse, som altsaa er Fødsels- og Pleiestiftelsen i Kjøbenhavn, henhører under Kultusministeriet. Det er for denne Pleiestiftelse en meget vigtig Indtægt, og det er et stort Spørgsmaal, om Stiftelsen, naar den mister den, og der ikke kan staffles den Erstatning andetsteds fra, overhovedet kan vedblive med den Virksomhed, der falder ind under Pleiestiftelsen, og det er atter et Spørgsmaal, der er tvivlsomt eller dog trænger til noget nyere Dverveielse, om det gaar an at gjøre nogen væsentlig Indskrænkning i den Virksomhed, som denne Pleiestiftelse for Liden udøver. Denne Virksomhed bestaar i, at den yder Barnemødre en Hjælp til Børnenes Opfostring i deres første Leveaar, og at den ogsaa, forsaavidt disse Børn anbringes hos Pleieforældre her i Kjøbenhavn, tillige tilser dem og yder dem fornødent Lægetilsyn saalænge. Det er saaledes i og for sig et humant Diemed, som Stiftelsen forfølger, og dertil kommer ogsaa, at det staar i en væsentlig Forbindelse med hele Stiftelsens Virksomhed som Fødselsstiftelse. Det indeholder en Opfordring for en Del af de Paagjældende til at søge Stiftelsen, saaledes at det er et stort Spørgsmaal, om det gaar an i nogen væsentlig Grad at lade af paa den Virksomhed, som udøves i Pleiestiftelsen for Liden. Men det er jo Betingelsen for, at der kan skrives til en Forandring i dette Forhold, at det bringes paa det Mene, hvorvidt denne Stiftelse kunde undvære denne Indtægt, eller i alt Fald, hvorledes man vilde forfatte den Erstatning for Tabet, og det hele Spørgsmaal henhører, som

sagt, under Kultusministeriet. — Hvad dernæst angaar Andragendet, der er nævnt under Nr. 4, nemlig fra 25 Beboere i Holbæk Amt om en Forandring i den kommunale Valglov, skal jeg dertil bemærke, at Indenrigsministeren ikke kan finde sig foranlediget til at gjøre noget Skridt for at tilveiebringe en anden Ordning paa dette Gebet end den nu gjældende. — Hvad angaar Andragendet, der er fremsat under Nr. 5, skal jeg til det, der er anført her i Thinget, navnlig fra Mindretallets ærede Ordfører (Gad), bemærke, at Indenrigsministeren selvfølgelig maa forbeholde sig at tage under Dverveielse, om han vil anse det for rigtig til at fremme dette Spørgsmaal om Drivvaadsfiskeriet saavel som ogsaa Spørgsmaalet, om der overhovedet maa siges at være beleilig Tid og Udsigt til, at Fiskeriloven i sin Helhed vilde kunne fremmes med mere Nytte end hidtil. Han har ikke Noget at erindre imod, at Spørgsmaalet henstilles til hans Dverveielse, men han maa selvfølgelig forbeholde sig Handelsfrihed i saa Henseende. — Hvad angaar Andragingsforslaget under Nr. 7, skulde jeg dertil bemærke, at det er Indenrigsministeriet vel bekendt, at der i enkelte Tilfælde opstaar Banfælgigheder af den Art, der berøres i Andragendet, og at Ministeren heller ikke har Noget imod at tage under Dverveielse, hvorledes der kan hjælpes paa de Paagjældende i de forekommende Tilfælde. Det er imidlertid et Spørgsmaal, der formentlig vil frembyde ikke saa Banfælgigheder, da det vist saa meget vilde blive afhængigt af de individuelle Tilfældes Bestaffenhed, hvad der kan gøres for den Paagjældende. En almindelig Forandring af Svædsloogivningen i Henseende til dette Forhold findes ikke ønskelig, og jeg ser, at Udvalget heller ikke har anset det for ønskeligt. Altsaa mod at dette Andragende henvises til Indenrigsministeriets nærmere Dverveielse er der fra Ministeriets Side ikke Noget at erindre.

Berg: Jeg har blot bedet om Ordet for et Par Bemærninger. Jeg erkjender jo, at der ikke er nogen særlig Anledning til at komme dybt ind paa det Spørgsmaal der er omhandlet i Udvalgets Indstilling under Nr. 2 angaaende de kommunale Valg, men jeg har dog ikke kunnet undlade at takke det ærede Flertal i Udvalget for den Maade, hvorpaa det har motiveret dette Forslag, idet det ikke blot har henvist til selve Andragendets Ordlyd, som gaar ud paa en vis Form for Forandring i Sogneraadenes Sammensætning, men har henvist til det af Folkethingets tidligere vedtagne Forslag, der angaar ikke blot Sogneraadenes, men ogsaa Amtsraadenes Sammensætning og har henholdt sig dertil. Det vil naturligvis senere blive nærmere behandlet af den ærede Ordfører. Men jeg kan ikke lade være, nu da jeg har Ordet, at udtale Ønsket om, at det ved nærmere Forhandling mellem den ærede Ordfører og Ministeren, maa blive